

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Castitatis, & fidei calumnia ignibus purgata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

danda fuit ea fama, ne & Ordini, & Ecclesiæ noxia esset, Abbas, coram centum & eo pluribus testibus, in suæ, & mulieris castitatis testimonium, ardentes iussit afferri prunas, quas ueste sua copiosè suscepserat tulit, nulla ignis nota relicta. Nimurum ut innocentia sua esset defensio, ostendit Deus, facilius esse, vestimenta castorum ab igne, quām corpora à libidine illæsa permanere. Cū ergo, diuina gratia muniti hoc possint; libenter Deus prodigiosè illud facit. Simile quid narrat Ioan. Vasæus. Anno Domini Incarnationis 530. Toleti sub Amalarico Rege concilium celebra. in Chron. tum eß, cui præfuit Montanus: Qui, ut loquitur D. Ifidorus, post Cel. Hisp. ad An. sumfuit Toletana Sedis metropolitanus Episcopus, vita & eruditione clara. It antiquissima fidelig[er] relatione narratur, ad propulsandam coningalis conuersationis infamiam, carentes prunas tam diu tenuisse veſte, dum sacrum perageret, eoq[ue] peracto, nec pruna ignem, nec uestis inventa est amissive decorum. Nimurum ubi homines fuent hominum calumniatores, ibi vel elementa debent esse innocentia testes.

Valde huic affine est, quod de Simplicio refert Gregorius Turonensis. Is Simplicius perpetuam cum uxore castitatem servauerat. Electus autem in Episcopum, domi adhuc uxorem retinens, sororis loco fouebat. Quem suspicio non inuidit? & si animam habet, non lacerat? Locus nullus tam sanctus est, quod non accedit; nullum tam sanctum tempus, quod non violat. Ipso igitur Natalis Domini die festo, ciues inter se, ex suspicione, temere loquentes, virginis nomen prosciderunt, iraque inflammati, talibus eam verbis aggressi sunt, qualibus hodieque sectarij Catholicos sacerdotes incessere solent: Incredibile est, mulierem viro iunctam pollui non posse; sed nec vir poterit artibus mulieris iunctus à coitu abstinere. Altè ea Virgini verba in cor descenderunt, neque potest castitas acerbius verberari, quām calumnia impuritatis. Itaque commota iniuria grauitate Episcopum adjicit æquali castitatis laude dignum, arculamque ferream tunc, vt fieri solet, ad hiemis rigorem temperandum gliscentibus prunis plenam penes se habens, accita famula, expansoq[ue] pallio, ardentes prunas effudit, ac ferre vnius horæ spatio tenens, tandem ita allocuta est maritum Pontificem: Accipe & tu mitiorem solito ignem, nequaquam tuis uestimentibus nociturum, Suscepit ueste suâ transfusos carbones, ad-

Vide & So-
phron. in
Prat. Spirit.
cap. 114.

VIII.
Greg. Turon
de gloria
Confess. c. 76.

Ggg huc

412 Cap. XXXVI. Innocentes multos miraculosè à calumnijs liberatos;

huc ignitos, Episcopus, nec ab igne quidquam adustum est. Quo miraculo ita capti sunt spectatores, ut illico, supra mille, sacro baptisme initiantur; ita calumnia eam passis in honorem, eam facientibus cessit in salutem. Quòd si sunt, qui hæc talia ad innocentiam demonstrandam ignium miracula risu excipiunt, tamquam fabulosa, meminerint, tres quoque pueros in fornacem ignis missos, vnde exierunt illæsi. Et congregati satrapæ, & magistratus, & iudices, & potentes regis, contemplabantur viros illos, quoniam nihil potestatis habuissent ignis in corporibus eorum, & capillæ capitis eorum non esset adustus, & sarabala eorum non fuissent immutata, & odor ignis non transiisset per eos. Quis hæc dicet fabulosa? Si ergo Deus tunc innocentes in igne illæsos seruavit, cur nunc non possit? An non idem est Deus? Aut non æquè nunc potest calumniam passos honorare, atque olim? Enim uero in igne perinde seruare atque in aëre? Vel vnam adhuc dabo eiusmodi Sal-

Dan. 3, 94.

mandram. Martianus Imp. ad S. aliquando Simeonem, habitum induitus idiota, religionis ergo venerat: ubi ob factum quoddam obscuruit, quod accidit duobus Episcopis inter se contendentibus, Orthodoxo uno, Arianos altero. Arianus quidem dialepticus erat, Orthodoxus verò pius & fidelis. Proposuit is eam conditionem, ut relictis verborum contentionibus, rogum ignis ingredierentur: & sic ostenderent; utra sententia magis pia esset. Cum autem Arianus conditionem eam accipere detrectaret, ipse Orthodoxus ignem ingressus è rogo differuit, & illatus seruatus est. Quo prodigo ignis religionem illustrauit, ne obscura esset, & à Catholico Arianum, tamquam scoriam ab auro seinxit. Potuit igitur innocens Episcopus dicere: Et liberaisti me à pressa flamma, qua circumdedit me, & in medio ignis non sum astutus.

Nemo putare debet vel tres illos pueros, vel hunc Praesulem à nulla calumnia, per flammam, fuisse purgatos: perinde est, immo plus est, si fides, quam castitas alicuius, calumniam patiatur.

IX.

Cæsarius lib.
10. c. 34.

Sed non omittam, etiam in hoc genere, purgatam flamam, innocentiam, quæ docet, Confessarij, quantumvis castissimis, cautissimè, cum feminis, præsertim leuioribus, aut suspectis esse colloquendum. Gerhungus Scholasticus Bonnensis, tempore Cæsarij, Parisijs absoluto studiorum suorum cursu reuertens, eiusmodi historiam solebat narrare. Viri, nobilitate & potentia inter